

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 396/2010
privind soluționarea contestației depusă de SC .X. SRL,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.908375/27.07.2010

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., prin adresa nr..X./22.07.2010, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. **908375/27.07.2010**, asupra contestației formulată de **SC .X. SRL**, din .X., str.X, bl.X, scara X, X, ap.X, jud.X, Cod unic de înregistrare X, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J21/X/2009.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .X./22.06.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./21.06.2010 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, și are ca obiect suma de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei** taxa pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data la care a fost primită Decizia de impunere nr. .X./22.06.2010, respectiv 22.06.2010, potrivit semnăturii și ștampilei societății aplicată pe decizia de impunere contestată și data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, respectiv 19.07.2010, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Vazând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC .X. SRL contestă Decizia de impunere nr. .X./22.06.2010 emisă de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, precizând următoarele:

SC .X. SRL susține că organele de inspecție fiscală au interpretat și aplicat eronat prevederile art.143 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prin solicitarea verificării valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare a persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în alte state membre la Compartimentul de schimb de informații .X. și nu la autoritatea fiscală competentă, respectiv Ministerul de Finanțe din Spania.

Societatea menționează că pentru relația cu clientul .X. .X. – cod de înregistrare fiscală ESB.X., organul de inspecție fiscală trebuia să aibă confirmarea Ministerului de Finanțe din Spania conform căreia .X. .X. nu deține cod valid de TVA.

Societatea precizează că în Spania toate persoanele juridice, de la înființare, sunt plătitoare de TVA, iar codul de identificare fiscală atribuit este identic cu codul de înregistrare în scopuri de TVA, astfel partenerul spaniol deținea un cod valid de TVA.

Totodată, pentru operațiunile intracomunitare, conform cu OUG nr.54/2010, agenții economici se înscriu în registrul operatorilor intracomunitari, lucru pe care societatea l-a aflat abia după finalizarea inspecției fiscale.

SC .X. SRL susține că tranzacțiile efectuate au fost tranzacții triunghiulare, respectiv achiziții de bunuri dintr-un stat membru UE livrate clientului societății dintr-un alt stat membru UE, pentru care la momentul tranzațiilor societatea nu a solicitat documente de transport.

În declarațiile „390” aferente lunilor aprilie și mai, societatea susține că a înregistrat eronat aceste operațiuni ca fiind achiziții și livrări, efectuând corecția prin declarații rectificative.

Totodată, societatea a solicitat, în timpul inspecției fiscale, societăților furnizoare documentele de transport ale mărfurilor, efectuate cu societăți de curierat direct de la furnizor la clientul .X. .X..

Societatea susține că, în urma tranzacțiilor cu .X. .X., are de câștigat o marjă comercială de cca 0,02% din volumul acestora, sumele fiind achitate în avans, iar operațiunile au început în data de 22.04.2010.

Odată cu întocmirea Declarației „390”, societatea precizează că a fost atenționată de firma de contabilitate de volumul mare al tranzacțiilor și de faptul că la verificarea pe site-ul „ec.europa.eu”, clientul .X. .X. nu era

înregistrat în scopuri de TVA, societatea fiind sfătuită să întrerupă relațiile de afaceri, acestea încetând cu data de 17.05.2010.

Societatea nu a obținut de la autoritatea fiscală spaniolă un document oficial care să ateste calitatea de plătitor de TVA a clientului .X. .X., ci doar informații privind faptul că asupra clientului .X. .X. s-a declanșat o anchetă fiscală de fraudare a statului spaniol, Ministerul Finanțelor din Spania transmițând o scrisoare de informare Ministerului Finanțelor Publice din România privind această companie prin care se face referire la SC .X. SRL.

Societatea solicită anularea Deciziei de impunere pentru suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, deoarece susține că este de bună credință, a declarat toate operațiunile efectuate, a prezentat un cod valabil de înregistrare de TVA a clientului .X. .X., a prezentat documente de transport, iar prin tranzacțiile efectuate a respectat prevederile art.146 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./21.06.2010 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, au constatat următoarele:

Perioada verificată: 28.07.2009 – 31.05.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC .X. SRL nu a desfășurat activitate în perioada 24.07.2009-31.03.2010, iar începând cu data de 01.04.2010, până la 17.05.2010, societatea a efectuat achiziții și livrări intracomunitare astfel:

- în luna aprilie 2010, societatea a efectuat achiziții intracomunitare în valoare de .X. lei și livrări intracomunitare în sumă de .X. lei;
- în luna mai 2010, societatea a efectuat achiziții intracomunitare în valoare de .X. lei și livrări intracomunitare în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au solicitat Compartimentului de schimb internațional de informații .X. verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare a persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în alte state membre.

Din adresa de răspuns nr..X.11/17.06.2010, a Compartimentului de schimb internațional de informații .X., a rezultat că un număr de 7 furnizori intracomunitari au un cod valabil de TVA, nume și adrese corecte, respectiv .X. & X Germania cu codul TVA X, X LTD Marea Britanie cu codul TVA GBX1, X Belgia cu cod TVA X, X X X Germania cu cod TVA DEX, X Irlanda cu cod TVA X, X Olanda cu cod TVA X, X B.U. cu cod TVA NX, iar clientul

intracomunitar .X. X Spania - cod TVA ES B.X. prezintă un cod nevalabil, nume și adresa indisponibile.

Urmare a răspunsului Compartimentului de schimb internațional de informații .X., organele de inspecție fiscală au constatat că firma .X. .X. Spania nu deține un cod valabil de TVA iar numele și adresa sunt indisponibile. Totodată, SC .X. SRL a prezentat organelor de inspecție fiscală unele documente listate de pe adresa de mail X@gmail.com, documente prin care să ateste valabilitatea codului de TVA al operatorului din Spania.

De asemenea, din Nota explicativă dată de administratorul societății dl. Trandafir Vasile a rezultat că SC .X. SRL nu a prezentat documente care să ateste transportul bunurilor pentru livrările intracomunitare efectuate către .X. .X. Spania în valoare totală de X lei și nu are alte documente care să ateste valabilitatea codului de înregistrare în scopuri de TVA a operatorului din Spania, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art.143 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și prevederilor O.M.F.P. nr.2222/22.12.2006, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere stabilite până la data de 21.06.2010 în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna aprilie 2010 SC .X. SRL a efectuat încasări și plăți prin X Spania, conform extraselor de cont și ordinelor de plată, acestea nefiind ștampilate de bancă.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, **se rețin** următoarele:

1.Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă operațiunile efectuate de SC .X. SRL, reprezentând livrări intracomunitare de bunuri, sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată în condițiile în care la data facturării nu exista un cod valid de TVA și societatea nu a prezentat documente care să ateste că bunurile au fost transportate în alt stat membru.

În fapt, în lunile aprilie și mai 2010, SC .X. SRL a efectuat livrări intracomunitare către .X. .X. Spania în valoare totală de X lei, în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că pentru livrările intracomunitare efectuate de SC .X. SRL către .X. .X. Spania nu a fost justificată scutirea de taxa pe valoarea adăugată conform art.10 din O.M.F.P. nr.2222/2006, întrucât codul de TVA înscris pe facturi nu este valid, iar societatea nu deține nici documente care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei.

În drept, art.143 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...]”.

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale a fost emis Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art.10 alin.(1) prevede:

„(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, și după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Din prevederile legale enunțate, se reține că livrările intracomunitare de bunuri sunt scutite de TVA dacă cumpărătorul comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru. De asemenea, se reține că scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri se justifică cu factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute de lege, printre care în mod obligatoriu **codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în**

celălalt stat membru, cu documente care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și cu orice alte documente, respectiv contractul, documente de asigurare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspectie fiscala nr..X./21.06.2010, se reține că în urma verificării, organele de inspectie fiscală au constatat că pentru livrările intracomunitare efectuate de SC .X. SRL către .X. .X. Spania, pentru care au fost emise facturi în valoare totală de X lei, nu se justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată conform art.10 alin.1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât pe facturi nu a fost înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru, ci un cod care nu figura activ în perioada emiterii către .X. Informat Spania, respectiv **ES B.X..**

Potrivit adresei nr..X.11/17.06.2010 emisă de Compartimentul de schimb internațional de informații .X., se reține că în perioada emiterii facturilor fiscale către .X. .X. Spania, aceasta nu deținea un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv **“codul de TVA: ES B.X. – nevalabil; Denumirea/Nume și Prenume – indisponibil; adresa - indisponibil”**

Totodată, organele de inspectie fiscală au constatat că societatea nu a prezentat nici documente din care să rezulte că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

Mai mult, prin contestație, SC .X. SRL precizează că a fost sesizată de firma de contabilitate *„de faptul că la verificarea pe site a clientului a rezultat că .X. .X. nu este înregistrat în scopuri de TVA pe site-ul <<ec.europa.eu>>”*.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că facturile emise de SC .X. SRL către .X. .X. din Spania, în valoare totală de 19.515.124 lei, nu conțin toate informațiile prevăzute de lege, respectiv codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit societății .X. .X. de către autoritatea fiscală din Spania, aspect recunoscut de altfel și de societate prin contestație, precum și faptul că societatea nu deține și nu a prezentat nici organelor de inspectie fiscală, nici organului de soluționare a contestației, documente care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, astfel că aceasta nu justifică scutirea pentru livrările intracomunitare efectuate către .X. .X. din Spania conform prevederilor art.10 alin.(1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește argumentul societății că *„(...)toate persoanele juridice, încă de la înființare, sunt plătitoare de TVA, iar codul de identificare*

fiscală atribuit este identic cu codul de înregistrare în scopuri de TVA, ceea ce înseamnă că partenerul nostru spaniol deținea cod valid de TVA.”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se efectuează conform prevederilor art.10 alin.(1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente în speță, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat ca societatea nu beneficiază de scutire de TVA, au aplicat cota de 19% și au calculat valoarea taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor operațiuni în sumă de **.X. lei**, motiv pentru care în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora *“Contestația poate fi respinsă ca neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de societate.**

2)Referitor la suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea în sarcina contestatoarei de majorări de întârziere aferente debitului în sumă de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată este o măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept *„accessorium sequitur principale”*, accesorii ce au fost calculate în baza prevederilor art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al accesoriilor, aceasta datorează pe cale de consecință și **majorările de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată** conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii și în baza art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./22.06.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei** taxa pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X